

ZESPÓŁ SZKOLNO-PRZEDSZKOLNY Nr 1
w Białymstoku
PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE Nr 83
w Białymstoku
15-687 Białystok, ul. Strażacka 25
tel. 85 653 17 79, fax 85 662 01 06
NIP 5423225714 REGON 200351489

Standardy ochrony małoletnich

Przedszkole Samorządowe nr 83 w Zespole Szkolno –
Przedszkolnym nr 1 w Białymstoku

Białystok, 20 lutego 2024 r.

Spis treści

1. Preambuła – str. 4
2. Podstawy prawne – str. 4
3. Rozdział 1. Przepisy definiujące – str. 4
4. Rozdział 2. Zasady rekrutacji personelu – str. 6
5. Rozdział 3. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi – str. 6
6. Rozdział 4. Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka oraz procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty” – str. 9
7. Rozdział 5. Zasady przeglądu i aktualizacji standardów. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu przedszkola do stosowania standardów. Zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności – str. 19
8. Rozdział 6. Zasady i sposób udostępniania standardów rodzicom oraz dzieciom – str. 20
9. Rozdział 7. Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku i udzieleniu mu wsparcia. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka – str. 21
10. Rozdział 8. Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi – str. 21
11. Rozdział 9. Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet i procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie – str. 22
12. Rozdział 10. Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w przedszkolu – str. 23
13. Rozdział 11. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia – str. 24
14. Przepisy końcowe – str. 25
15. Załącznik nr 1. Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu – str. 26
16. Załącznik nr 2. Ankieta wczesnej identyfikacji czynników ryzyka krzywdzenia dziecka – str. 29
17. Załącznik nr 3. Objawy fizyczne i somatyczne krzywdzenia występujące u dziecka – str.

18. Załącznik nr 4. Kwestionariusz dziecka krzywdzonego – str. 34
19. Załącznik nr 5. Karta interwencji – str. 37
20. Załącznik nr 6. Oświadczenie o zapoznaniu się za Standardami ochrony małoletnich – str. 38
21. Załącznik nr 7. Ankieta ewaluacyjna – str. 39
22. Załącznik nr 8. Upoważnienie osoby do szkolenia – str. 40
23. Załącznik nr 9. Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich – str. 41
24. Załącznik nr 10. Standardy ochrony małoletnich - wersja dla dzieci – str. 42
25. Aneks – str. 43.

1. Preambuła

„Przemoc nie jest oznaką siły lecz słabości”- ks. Jerzy Popiełuszko

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel placówki jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Członkowie personelu placówki traktują dziecko z szacunkiem oraz uwzględniają jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez członków personelu wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel placówki, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej placówki oraz swoich kompetencji.

2. Podstawy prawne:

- Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.),
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359),
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606),
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 31 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.).

Rozdział 1.

Przepisy definiujące

§ 1.

1. Ilekroć w Standardach ochrony małoletnich jest mowa o:
 - 1) Przedszkolu – należy przez to rozumieć Przedszkole Samorządowe nr 83 w Białymstoku,
 - 2) standardach – należy przez to rozumieć „Standardy ochrony małoletnich” przyjęte 20 lutego 2024 roku w Przedszkolu Samorządowym nr 83 w Białymstoku,
 - 3) dyrektorze – należy przez to rozumieć Dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku,

- 4) personelu/pracowniku- należy przez to rozumieć każdą osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, aktu mianowania, wszystkich pracowników pedagogicznych i niepedagogicznych, a także wolontariuszy, stażystów czy praktykantów wykonujących obowiązki za zgodą dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku,
- 5) dzieciach/wychowankach/małoletnich – należy przez to rozumieć dzieci uczęszczające do Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku,
- 6) rodzicach – należy przez to rozumieć rodziców i opiekunów prawnych oraz osoby (podmioty) sprawujące pieczę zastępczą nad dziećmi Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku; należy przez to również rozumieć jednego z rodziców,
- 7) statucie– należy przez to rozumieć statut Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku,
- 8) dzienniku – należy przez to rozumieć dziennik elektroniczny Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku, programie wychowawczo-profilaktycznym – należy przez to rozumieć Program Wychowawczo-Profilaktyczny Przedszkola Samorządowego nr 83 w Białymstoku,
- 9) IPET – należy przez to rozumieć Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny,
- 10) krzywdzeniu - należy przez to rozumieć każde zamierzone i niezamierzone działanie lub zaniechanie działania jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które narusza prawa i swobody dzieci i/lub zakłóca ich optymalny rozwój,
- 11) przemocy wobec dziecka - należy przez to rozumieć jednorazowe albo powtarzające się, umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste dziecka, w szczególności narażające je na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jego zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdę,
- 12) przemocy fizycznej - należy przez to rozumieć przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone; krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko; może być czynnością powtarzalną lub jednorazową; przemoc fizyczna to m. in.: bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami, kopanie, potrząsanie, rzucanie, drapanie, szczypanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy, uszy, zmuszanie do przebywania w niewygodnej pozycji, przypalanie, poparzenie lub zmuszanie do zjedzenia lub/i połknięcia czegoś; zakaz stosowania kar cielesnych w Polsce obowiązuje od 1 sierpnia 2010 r.,
- 13) przemocy emocjonalnej - należy przez to rozumieć przewlekłą, niefizyczną, szkodliwą interakcję pomiędzy dzieckiem a rodzicem, obejmującą zarówno działania, jak i zaniechania; przemoc emocjonalna to m.in.: niedostępność emocjonalna, ignorowanie potrzeb emocjonalnych dziecka, relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianie, oczernianie, odrzucanie, upokarzanie, straszenie, przypisywanie negatywnych cech dziecku, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem a dzieckiem, a także nieodpowiednia

- socjalizacja, demoralizacja oraz sytuacja, gdy dziecko jest świadkiem przemocy,
- 14) przemocy seksualnej - należy przez to rozumieć każdą czynność seksualną podejmowaną z dzieckiem poniżej 15 roku życia; włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi z kontaktem fizycznym lub bez kontaktu fizycznego – ekshibicjonizm, wszelkie formy werbalnego molestowania i skłaniania do kontaktu z treściami pornograficznymi, uwodzenie,
 - 15) zaniedbania - należy przez to rozumieć niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka lub/i nierespektowanie jego podstawowych praw przez rodziców, opiekunów, lub inne osoby zobowiązane do opieki, wychowania i ochrony dziecka; obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i schemat funkcjonowania, w którym rodzic nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju i dobrostanu dziecka; może to dotyczyć takich obszarów jak: zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia, zaniedbywanie nadzoru nad dzieckiem, narażanie na doznanie urazów fizycznych, psychicznych lub seksualnych, brak dbałości o odpowiednie ubranie i odżywianie, zaniedbywanie higieny, opieki medycznej i edukacji, zostawienie małego dziecka bez opieki, brak kontaktu fizycznego z dzieckiem (nieprzytulanie dziecka),
 - 16) osobie odpowiedzialnej za Internet - należy przez to rozumieć wyznaczonego przez dyrektora członka personelu, sprawującego nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie przedszkola oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie,
 - 17) osobie odpowiedzialnej za Standardy Ochrony Małoletnich - należy przez to rozumieć wyznaczonego przez dyrektora członka personelu sprawującego nadzór nad realizacją Standardów Ochrony Małoletnich w przedszkolu,
 - 18) danych osobowych dziecka - należy przez to rozumieć wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział 2.

Zasady rekrutacji personelu

§ 2.

Rekrutacja członków personelu placówki odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Zasady stanowią Załącznik nr1 do niniejszych standardów

Rozdział 3.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi

§ 3.

1. Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko ustalone w przedszkolu.

2. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
4. Personel realizując powierzone zadania działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.
5. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone pisemnym oświadczeniem.
6. Relacje personelu z dziećmi:
 - 1) personel jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi, należy każdorazowo rozważyć, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci,
 - 2) personel działa w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.
7. Zasady obowiązujące personel w komunikacji z dziećmi:
 - 1) w komunikacji z dziećmi należy zachować cierpliwość i szacunek,
 - 2) należy słuchać uważnie dzieci i udzielać odpowiedzi adekwatnych do wieku i danej sytuacji,
 - 3) podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy je o tym informować i starać się brać pod uwagę jego oczekiwania,
 - 4) należy szanować prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, należy wyjaśnić mu to najszybciej jak to możliwe,
 - 5) jeśli pojawi się konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności, należy zadbać o to, aby nie była to niekomfortowa sytuacja dla dziecka; można zostawić uchylone drzwi do pomieszczenia lub/i zadbać, aby być w zasięgu wzroku innych, można poprosić inną osobę z personelu o obecność podczas takiej rozmowy,
 - 6) nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka,
 - 7) nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci, obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej czy prawnej,
 - 8) nie wolno zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny, obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby),
 - 9) należy zapewnić dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć i oczekiwać odpowiedniej reakcji i pomocy.
8. Zasady obowiązujące personel w działaniu z dziećmi:
 - 1) należy doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażować i traktować równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd,
 - 2) nie należy faworyzować dzieci,

- 3) nie wolno utrzymywać wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych,
 - 4) nie wolno proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci,
 - 5) nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze,
 - 6) wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dzieckiem przez pracownika lub pracownikiem przez dziecko, należy zgłosić dyrektorowi; będąc ich świadkiem należy reagować stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.
9. Zasady obowiązujące personel w kontakcie fizycznym z dziećmi:
- 1) kontakt fizyczny z dzieckiem może być stosowany, jeśli spełnia zasady bezpiecznego kontaktu:
 - jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie,
 - uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.
 - 2) kontakt fizyczny może być konieczny w celu zabezpieczenia dziecka przed zrobieniem krzywdy sobie lub innym, nawet wbrew jego woli lub przy gwałtownym oporze,
 - 3) należy kierować się zawsze profesjonalnym osądem słuchając i obserwując reakcję dziecka, stosując kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachować świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie,
 - 4) niedopuszczalne jest każde działanie wobec dziecka naznaczone przemocą,
 - 5) nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka,
 - 6) nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny,
 - 7) nie wolno angażować się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne,
 - 8) kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy,
 - 9) w sytuacjach wymagających czynności higienicznych lub/i pielęgnacyjnych wobec dziecka, należy unikać innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem.
10. Zasady obowiązujące personel w kontaktach z wychowankami poza godzinami pracy:
- 1) co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych,
 - 2) nie wolno zapraszać wychowanków do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi w celach innych niż realizacja powierzonych zadań,
 - 3) jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, należy poinformować o tym dyrektora, a rodzice muszą wyrazić zgodę na taki kontakt,
 - 4) utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców,
 - 5) należy zachować bezpieczeństwo online; personel powinien posiadać świadomość cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania swojej prywatnej

aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w Internecie. Dotyczy to korzystania z określonych stron i aplikacji. Należy pamiętać, że jeśli profil jest publicznie dostępny, wychowankowie, rodzice i inni pracownicy mogą mieć wgląd w cyfrową aktywność.

Rozdział 4.

Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka oraz procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”

§ 4.

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci:

- 1) personel przedszkola posiada wiedzę oraz kompetencje i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci,
- 2) pomoc we wczesnej identyfikacji czynników ryzyka krzywdzenia dziecka stanowi ankieta, udostępniona przez fundację, której głównym zadaniem jest ochrona dzieci przed przemocą - Załącznik nr 2 oraz lista objawów krzywdzenia dziecka - Załącznik nr 3 do niniejszych standardów,
- 3) w przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, członek personelu wypełnia kwestionariusz dziecka krzywdzonego - Załącznik nr 4 do niniejszych standardów,
- 4) wypełnione załączniki przekazuje się wychowawcy,
- 5) wychowawca konsultuje wypełniony kwestionariusz z pedagogiem lub/i psychologiem, pedagogiem specjalnym oraz przekazuje informacje dyrektorowi,
- 6) za zgodą dyrektora, wychowawca podejmuje interwencję według procedur opisanych poniżej,
- 7) personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka, aż do stwierdzenia braku jakichkolwiek czynników ryzyka, monitorowaniu służą codzienne obserwacje, rozmowy z dzieckiem, rodzicami, innymi pracownikami oraz instytucjami wspomagającymi ochronę dziecka.

§ 5.

W przypadku stosowania przemocy psychicznej lub/i fizycznej:

- 1) wychowawca przeprowadza rozmowę z wychowankiem (wspiera dziecko, buduje dobre relacje dorosły – dziecko), z której dowiaduje się o sytuacji wychowanka,
- 2) wychowawca organizuje spotkanie i przeprowadza rozmowę z rodzicami dziecka w obecności innego pracownika przedszkola, w której informuje rodziców o obowiązku przedszkola zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja, sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji),

- 3) po poinformowaniu rodziców przez wychowawcę – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury, policji lub składa wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego - Wydział Rodziny i Nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego,
- 4) dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym,
- 5) wychowawca i inni nauczyciele oferują dziecku wsparcie, zabiegają o integrację dziecka w grupie, tworzą atmosferę akceptacji i bezpieczeństwa,
- 6) wychowawca lub/i pedagog, psycholog, pedagog specjalny informują rodziców o możliwościach podjęcia leczenia lub/i terapii oraz udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie, podają adresy i telefony,
- 7) podejmowane działania są dokumentowane w formie pisemnej, w dzienniku interwencji lub/i w kwestionariuszu dziecka krzywdzonego, mogą stanowić wygenerowane komputerowo załączniki do kwestionariusza, zawierające daty oraz czytelne podpisy osób sporządzających.

§ 6.

W przypadku stwierdzenia, że dobro dziecka jest zagrożone poprzez zaniedbanie:

- 1) wychowawca przeprowadza rozmowę z wychowankiem (wspiera dziecko, buduje dobre relacje dorosły – dziecko), z której dowiadyuje się o sytuacji dziecka,
- 2) wychowawca organizuje spotkanie i przeprowadza rozmowę z rodzicami dziecka w obecności innego pracownika przedszkola, podczas którego informuje rodziców o skutkach negatywnych działań lub zaniechań wobec dziecka (m.in. przyprowadzanie dziecka do przedszkola z objawami chorobowymi po zgłoszeniu przez nauczyciela) oraz ustala zasady dalszego postępowania w formie pisemnej, a także wyznacza termin ich realizacji,
- 3) rodzice zobowiązują się do wykonania zaleceń w ustalonym terminie w celu udzielenia pomocy dziecku,
- 4) rodzice zostają poinformowani, że w przypadku, gdy nie będą stosowali się do przyjętych wspólnie zasad, dyrektor przedszkola powiadomi Sąd Rejonowy Wydział Rodziny i Nieletnich w Białymstoku, zwracając się z prośbą o wgląd w sytuację rodzinną.

§ 7.

W przypadku podejrzenia, że rodzina przeżywa trudności:

- 1) wychowawca lub/i pedagog zachęcają rodziców do szukania dla siebie wsparcia, w tym celu podają adresy: ośrodka pomocy rodzinie, poradni psychologiczno-pedagogicznej, ośrodka interwencji kryzysowej bądź ośrodka wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, czy też innej organizacji świadczącej pomoc dla rodziców i dziecka, w okolicy zamieszkania rodziny,

- 2) pedagog lub/i psycholog wraz z wychowawcą dokonują diagnozy sytuacji i potrzeb dziecka: określają stopień zagrożenia bezpieczeństwa dziecka, oceniają szansę współpracy przynajmniej z jednym z rodziców, analizują dokumentację dziecka, obserwacji, uwagi, opinie nauczycieli oraz konsultują się z pracownikiem socjalnym, lekarzem rodzinnym, dzielnicowym, kuratorem sądowym, jeśli jest przydzielony,
- 3) cały personel, a w szczególności wychowawca oferują dziecku wsparcie, zabiegają o integrację dziecka w grupie, tworzą atmosferę akceptacji i bezpieczeństwa.

§ 8.

Zasady i procedury podejmowania interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez personel:

- 1) każdy członek personelu podejrzewający, że może zachodzić krzywdzenie dziecka lub łamanie zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dzieckiem w przedszkolu, ma obowiązek zgłosić ten fakt dyrektorowi placówki w formie pisemnej,
- 2) Dyrektor niezwłocznie przeprowadza rozmowę z pracownikiem, który podejrzany jest o krzywdzenie dziecka, z rozmowy sporządzana jest notatka służbowa,
- 3) jeżeli wystąpiło negatywne zachowanie wobec dziecka, dyrektor przeprowadza rozmowę z pracownikiem w celu zawarcia kontraktu w formie pisemnej, zawierającego działania eliminujące nieodpowiednie zachowania oraz konsekwencje negatywnych zachowań,
- 4) Dyrektor przedszkola w stosunku do pracownika przejawiającego negatywne zachowania wobec dziecka może zastosować środki dyscyplinujące, m. in.: upomnienie, naganę lub wszcząć postępowanie dyscyplinarne,
- 5) Dyrektor informuje wychowawcę grupy i pedagoga oraz zleca monitorowanie sytuacji dziecka,
- 6) Dyrektor przeprowadza rozmowę z dzieckiem i jego rodzicami w celu poinformowania o zaistniałej sytuacji oraz ustalenia planu pomocy dziecku, tj. zapewnienia mu bezpieczeństwa, ustalenia roli opiekunów, wsparcia dziecka przez przedszkole, ewentualnie skierowania do specjalistycznej placówki wsparcia,
- 7) jeśli wdrożenie zaplanowanych działań i monitorowanie sytuacji nie przynoszą efektu, dyrektor podejmuje w stosunku do osoby krzywdzącej dziecko działania wynikające z Karty Nauczyciela lub Kodeksu Pracy,
- 8) jeżeli zachodzi podejrzenie o popełnieniu przestępstwa na szkodę dziecka, dyrektor placówki składa zawiadomienie na policję lub do prokuratury; Dyrektor przeprowadza rozmowę z pracownikiem w celu poinformowania go o posiadanych informacjach oraz obowiązku złożenia przez niego zawiadomienia na policję lub do prokuratury; Dyrektor przeprowadza rozmowę z dzieckiem i jego rodzicami w celu poinformowania o zaistniałej sytuacji oraz ustalenia planu pomocy dziecku, tj. zapewnienia mu bezpieczeństwa, ustalenia roli opiekunów, wsparcia dziecka przez przedszkole, ewentualnie skierowania do specjalistycznej placówki wsparcia,
- 9) każdy ma obowiązek niezwłocznego zawiadomienia organu powołanego do ścigania przestępstw na każdego, kto ma wiarygodną wiadomość o karalnym przygotowaniu albo usiłowaniu lub dokonaniu określonych czynów zabronionych,

10) zawiadomienie organów ścigania powinno odbywać się po poinformowaniu dyrektora.

§ 9.

Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka w przedszkolu przez rówieśników:

- 1) wychowanek krzywdzony lub podejrzewający krzywdzenie innego dziecka w przedszkolu przez rówieśników (groźby, znieważanie, zastraszanie, naruszenie nietykalności cielesnej, zmuszanie do wykonania określonych czynności, niszczenie rzeczy), powinien zgłosić problem wychowawcy grupy; może też równocześnie lub wyłącznie zgłosić ten problem do pedagoga, psychologa, pedagoga specjalnego lub każdego nauczyciela czy pracownika przedszkola,
- 2) pracownik przedszkola, do którego zgłosił się wychowanek krzywdzony lub podejrzewający krzywdzenie ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania jej w pierwszej kolejności wychowawcy grupy lub/i pedagogowi (Załącznik nr 5 - Karta interwencji); pracownik pedagogiczny zakłada kartę interwencji w dzienniku interwencji, w przypadku, gdy dziennik nie działa lub nie ma dostępu do niego, należy wypełnić odręcznie Załącznik nr 5,
- 3) wychowawca wraz z pedagogiem lub/i psychologiem przeprowadza wnikliwą rozmowę z wychowankiem zgłaszającym krzywdzenie lub podejrzenie krzywdzenia, następnie przeprowadzana jest rozmowa z dzieckiem/dziećmi podejrzewanymi o krzywdzenie; po przeprowadzeniu takich rozmów wychowawca wraz z pedagogiem lub/i psychologiem ustalają i wdrażają plan pomocowy dziecku – ofierze oraz dziecku – sprawcy, by wyeliminować zachowania niepożądane w grupie,
- 4) wychowawca, we współpracy z innymi pracownikami powinien ustalić, gdzie leży źródło przemocy, czy są to działania podejmowane na terenie przedszkola czy poza nią,
- 5) wychowawca zgłasza tę sytuację dyrektorowi, a następnie informuje rodziców,
- 6) rodzice są informowani o podjęciu działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji), są informowani o wsparciu, jakie przedszkole zaoferuje dziecku oraz o możliwości skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba,
- 7) jeśli do krzywdzenia dziecka zaszło poza terenem przedszkola oraz poza godzinami pobytu w przedszkolu, wychowawca zwraca się do rodziców o wzmożoną opiekę nad dzieckiem,
- 8) wychowawca monitoruje sytuację dzieci,
- 9) w przypadku braku współpracy z rodzicami lub/i trudnościami w wyeliminowaniu zachowań niepożądanych, dyrektor kieruje sprawę do sądu rodzinnego lub składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji,
- 10) dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym,

- 11) w przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie; wobec tego dziecka wypełniana jest ankieta (Załącznik nr 2) oraz lista objawów krzywdzenia dziecka (Załącznik nr 3 do standardów).

§ 10.

Postępowanie wobec dziecka – sprawcy czynu zabronionego wyczerpującego znamiona przestępstwa ściganego z urzędu lub przestępstwa skarbowego:

- 1) wychowawca lub/i pedagog:
 - niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu dyrektora przedszkola,
 - ustala okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia,
 - zabezpiecza ewentualne dowody przestępstwa, oraz podejmuje niezbędne czynności, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu zabronionego,
 - powiadamia rodziców dziecka – sprawcy oraz policję,
- 2) razem z rodzicami ustalane są dalsze działania, a w szczególności nadzór odpowiedzialny rodziców,
- 3) zastosowane zostają konsekwencje przewidziane w statucie przedszkola,
- 4) wychowawca monitoruje sytuację wychowanka do czasu osiągnięcia korzystnych zmian w osobowości i zachowaniu się dziecka oraz zmierzając w miarę potrzeby do prawidłowego spełniania przez rodziców ich obowiązków wobec dziecka,
- 5) jeśli rodzice nie współpracują, nie przestrzegają poczynionych ustaleń albo kiedy istnieją podejrzenia, że zachowanie dziecka wynika z wpływu negatywnego środowiska rodzinnego dziecka, dyrektor występuje do sądu rodzinnego z wnioskiem o wgląd w sytuację dziecka/rodziny,
- 6) przedszkole udziela na żądanie sądu rodzinnego informacji niezbędnych w toku postępowania.

§ 11.

Procedura postępowania wobec dziecka, który stał się ofiarą czynu karalnego:

- 1) jeśli wychowanek stał się ofiarą czynu karalnego, wszystkie podejmowane wobec niego działania powinny zmierzać do zapewnienia bezpieczeństwa dziecka i zminimalizowania dalszych szkód,
- 2) pracownik przedszkola, w szczególności wychowawca powinien natychmiast zapewnić bezpieczeństwo dziecku, które stało się ofiarą czynu karalnego; jeśli wychowanek wymaga pomocy medycznej, nauczyciel powinien natychmiast wezwać pomoc medyczną, policję oraz rodziców dziecka,
- 3) dyrektor przedszkola powinien zostać niezwłocznie poinformowany o sytuacji,
- 4) wychowanek powinien niezwłocznie otrzymać wsparcie emocjonalne,
- 5) rodzice mogą podjąć dalsze kroki, aby zapewnić bezpieczeństwo dziecku i zminimalizować dalsze szkody,
- 6) pracownicy współpracują celem zminimalizowania dalszych szkód.

§ 12.

Procedura postępowania w przypadku ujawnienia cyberprzemocy:

- 1) nauczyciel lub inna osoba posiadająca wiedzę o zdarzeniu informuje o tym fakcie wychowawcę lub/i pedagoga/pedagoga specjalnego/psychologa a następnie dyrektora przedszkola,
- 2) osoba, której zgłoszono zdarzenie, zobowiązana jest:
 - wyjaśnić zdarzenie i ewentualnie ustalić sprawcę,
 - porozmawiać z poszkodowanym dzieckiem (zapewnić wsparcie psychiczne, poradę),
 - porozmawiać ze sprawcą, ustalić okoliczności i czas zajścia, zobowiązać dziecko do zaprzestania takiego postępowania i usunięcia materiałów z sieci,
 - powiadomić rodziców poszkodowanego dziecka o zdarzeniu,
 - powiadomić rodziców sprawcy o zajściu, omówić z nimi zachowanie dziecka i konieczność wzmożonej opieki rodzicielskiej,
 - zaproponować pomoc psychologiczno-pedagogiczną wychowankom (poszkodowany, sprawca),
- 3) w przypadku, gdy sprawca nie stosuje się do ustaleń i jeśli dziecko jest nadal krzywdzone, dyrektor zawiadamia policję,
- 4) w przypadku, gdy sprawca cyberprzemocy jest nieznany, dyrektor informuje rodziców poszkodowanego dziecka o możliwości zawiadomienia policji,
- 5) kontaktowanie się z policją w przypadku cyberprzemocy wobec dzieci jest zależne od konkretnej sytuacji, można rozważyć skorzystanie z pomocy organów ścigania w następujących przypadkach:
 - zagrożenie bezpieczeństwa dziecka: jeśli istnieje dowód na to, że cyberprzemoc zagraża bezpieczeństwu fizycznemu lub psychicznemu dziecka, należy natychmiast skontaktować się z policją; przykłady obejmują groźby śmierci, szantaż, wykorzystywanie intymnych materiałów lub inne działania, które sugerują realne niebezpieczeństwo,
 - przemoc seksualna online: w przypadku dowodów na przemoc seksualną online, taką jak gwałt wirtualny, wykorzystywanie dziecka do produkcji pornografii dziecięcej lub innego rodzaju przestępstwa seksualne, konieczne jest zgłoszenie tego organom ścigania,
 - działania przestępcze: jeśli cyberprzemoc obejmuje działania przestępcze takie jak: kradzież tożsamości, wyłudzenie pieniędzy, rozpowszechnianie treści pornograficznych z udziałem dzieci lub inne przestępstwa związane z działalnością w sieci, należy zgłosić to policji,
 - uporczywe nękanie: jeśli dziecko doświadcza uporczywego nękania online, które prowadzi do znaczących zakłóceń w jego życiu lub zdrowiu psychicznym, należy zgłosić to policji, to może obejmować sytuacje, w których sprawca uporczywie próbuje zaszkodzić dziecku, wykorzystując internet,
 - dzielenie się informacjami z potencjalnymi konsekwencjami prawnymi: jeśli nie ma pewności, czy konkretne zachowanie online stanowi przestępstwo, ale istnieją poważne obawy co do jego natury lub konsekwencji, warto skonsultować się

z organami ścigania, aby uzyskać poradę prawną i wyjaśnienie sytuacji. W przypadku wątpliwości co do tego, czy należy zgłosić sytuację policji, warto skontaktować się z instytucją do spraw ochrony dzieci lub specjalistyczną organizacją zajmującą się przemocą wobec dzieci, która może pomóc ocenić sytuację i zaproponować odpowiednie działania; ważne jest, aby działać w interesie bezpieczeństwa i dobra dziecka i nie pozostawiać sytuacji bez uwagi, jeśli istnieją poważne obawy, co do przemocy online.

§ 13.

Procedura postępowania wobec dziecka niepełnosprawnego oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, który zachowuje się agresywnie w stosunku do innych lub siebie:

- 1) procedura uruchamiana jest w sytuacji wystąpienia autoagresji lub/i agresji zagrażającej bezpieczeństwu wychowanków oraz pracowników przedszkola,
- 2) sytuacje, w których należy podjąć postępowanie dotyczą zachowań trudnych, zagrażających bezpieczeństwu, takich jak: naruszenie nietykalności fizycznej innych osób przez wychowanka, agresja słowna, autoagresja, rzucanie przedmiotami oraz wybuchy złości (z atakiem skierowanym w stronę drugiej osoby, próby ucieczki) oraz niszczenie mienia prywatnego lub przedszkolnego,
- 3) obowiązkiem każdego pracownika przedszkola jest reagowanie na przejawy autoagresji i agresji dzieci,
- 4) nauczyciel stara się zapobiegać takim zachowaniom poprzez dostosowywanie form i metod działania wstępnej interwencji do potrzeb każdego wychowanka przy uwzględnieniu stanu psychofizycznego dziecka kierując się wiedzą i doświadczeniem pedagogicznym,
- 5) w przypadku, gdy zachowania trudne nasilają się w ogólnodostępnej przestrzeni, np. korytarz, stołówka, szatnia należy dziecko odizolować od grupy, np. wyprowadzając go w odosobnione miejsce i zapewniając mu poczucie bezpieczeństwa,
- 6) w przypadku, gdy zachowania trudne nasilają się podczas zajęć, należy odizolować dziecko od grupy np. wyprowadzając go z sali lub w przypadku braku takiej możliwości należy zapewnić bezpieczeństwo pozostałym dzieciom poprzez wykorzystanie następujących środków adekwatnie do sytuacji, np. schowanie się dzieci pod ławkę, wyprowadzenie z sali całej grupy
- 7) w stosunku do wychowanków uczestniczących w zdarzeniu:
 - wychowawca podejmuje działania wspierające: rozmowa, przekierowanie uwagi, zastosowanie znanych metod rozładowujących napięcie emocjonalne,
 - w przypadku fizycznego uszczerbku na zdrowiu dziecka, nauczyciel udziela pierwszej pomocy, zawiadamia rodziców, w razie potrzeby zawiadamia Centrum Powiadamiania Ratunkowego 112,
 - na wniosek osób uprawnionych, dziecko potrzebujące wsparcia zostaje objęte pomocą psychologiczno-pedagogiczną.
- 8) w stosunku do dziecka z agresywnym zachowaniem:

- nauczyciel podejmuje działania wyciszająco-wspierające: ograniczenie bodźców zewnętrznych, rozmowa, przekierowanie uwagi, zachęcanie wychowanka do wykorzystania znanych mu sposobów rozładowania napięcia emocjonalnego,
 - jeżeli próby wyciszenia dziecka nie przynoszą poprawy zachowania, a ataki agresji i autoagresji eskalują nauczyciel lub inny pracownik przedszkola, ma możliwość reagowania poprzez przytrzymanie dziecka w celu zabezpieczenia go przed zrobieniem krzywdy sobie lub innym, nawet wbrew jego woli lub przy gwałtownym oporze (zaleca się wtedy, aby dziecko wypłakało się, wykrzyczało do momentu rozluźnienia i nawiązania kontaktu),
 - zawiadamia się rodziców o zaistniałej sytuacji,
 - w przypadku braku poprawy samopoczucia dziecka, w szczególności w przypadku fizycznego uszczerbku na zdrowiu dziecka, nauczyciel udziela pierwszej pomocy, w razie potrzeby zawiadamia Centrum Powiadamiania Ratunkowego 112,
- 9) po każdorazowym incydencie należy objąć dziecko i jego rodzinę pomocą psychologa lub pedagoga w formie konsultacji,
 - 10) nauczyciel sprawujący opiekę nad dzieckiem informuje wychowawcę o zaistniałej sytuacji i sporządza notatkę w dzienniku interwencji w oparciu o Załącznik nr 5,
 - 11) z notatką ze zdarzenia zostają zapoznani rodzice dziecka,
 - 12) jeżeli zachowania agresywne i autoagresywne powtarzają się, należy zorganizować spotkanie zespołu kształcenia specjalnego i pomocy psychologiczno-pedagogicznej w celu opracowania dalszego toku postępowania, o terminie spotkania zostają poinformowani rodzice; ze spotkania sporządza się protokół opisujący strategię dalszej pracy z dzieckiem, które zostaną wdrożone przez nauczycieli/ specjalistów i rodziców, informuje się o dodatkowych formach pomocy terapeutycznej dla dziecka; jeżeli rodzice nie są obecni na spotkaniu, wychowawca zobowiązany jest poinformować ich o ustaleniach zespołu,
 - 13) przy braku efektywnej współpracy z rodzicami dyrektor przedszkola kieruje wniosek do Sądu Rejonowego Wydział Rodziny i Nieletnich o wgląd w sytuację rodzinną wychowanka,
 - 14) w przypadku nasilonych zachowań niepożądanych (w tym zagrożenie bezpieczeństwa innych dzieci oraz samego dziecka) zaleca się rozpatrzenie innych form realizowania dalszej edukacji wychowanka,
 - 15) w momencie, gdy powyższe procedury nie obejmują wszystkich aspektów zaistniałego zdarzenia, należy postępować zgodnie z wiedzą i doświadczeniem pedagogicznym, kierując się w pierwszej kolejności zasadą zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom.

§ 14.

Procedura postępowania w przypadku zachowań autodestruktywnych:

- 1) każdy pracownik przedszkola powinien poinformować wychowawcę oraz dyrektora jeśli zauważy następujące niepokojące zachowania:
 - wszystkie zachowania mogące świadczyć o obecności myśli samobójczych u małoletniego np. rozmowy, żarty, rysunki, prace o tematyce samobójczej,

- wszystkie incydenty zranienia ciała np. nacinanie, wrywanie włosów, bicie, rozdrapywanie skóry czy tendencja do ulegania wypadkom,
 - wszystkie zachowania wskazujące na zaburzenia odżywiania, np. wymuszanie wymiotów, objadanie się, widoczne spadki wagi,
 - wszystkie zachowania ryzykowne, w szczególności niezachowanie obowiązujących w danych miejscach zasad bezpieczeństwa, np. siadanie, stawanie na parapecie okna, próby wychodzenia w miejscach niedozwolonych,
 - inne sygnały świadczące o stresie lub kryzysie emocjonalnym, np. nagłe wybuchy gniewu lub płaczu, reakcje emocjonalne nieadekwatne do sytuacji, bójki, wycofanie się,
- 2) wychowawca lub/i pedagog, psycholog przeprowadza rozmowę z dzieckiem z uwzględnieniem zasad opisanych w Rozdziale 3,
- a) w takiej sytuacji należy:
- zapewnić wychowanka, że ta rozmowa ma charakter informacyjny, a dziecka nie spotkają żadne negatywne konsekwencje w związku z tą sytuacją,
 - poinformować rodziców na temat zaobserwowanego zachowania, może być to w obecności dziecka,
 - wskazać rodzicom potrzebę dalszej pomocy np. poradnia psychologiczno-pedagogiczna lub poradnia zdrowia psychicznego, zgoda na objęcie dziecka opieką psychologiczną w przedszkolu, zgoda na wymianę informacji między psychologiem, a reprezentantami innych placówek na temat dziecka,
 - rodzic powinien podpisać zobowiązanie do skonsultowania- Załącznik nr 5,
 - po tygodniu należy sprawdzić, czy rodzic podjął któreś z zasugerowanych działań,
 - jeśli rodzic nie wykonuje żadnych działań w tym kierunku, mimo wyraźnego opisu sytuacji i możliwych skutków, należy postąpić tak jak w przypadku zaniedbania dziecka przez rodzica (pismo do Sądu Rodzinnego informujące o zaniedbaniu),
- a) jeśli wystąpi problem mogący skutkować bezpośrednim zagrożeniem dla zdrowia lub życia, wymagający bezzwłocznej interwencji, w takiej sytuacji należy:
- zawiadomić pogotowie ratunkowe, policję i rodziców.

§ 15.

Procedura postępowania w przypadku prób samobójczych lub samobójstwa dziecka na terenie przedszkola

- 1) każdy pracownik ma obowiązek zareagowania na jakikolwiek sygnał o ryzyku zachowania autodestrukcyjnego u dziecka,
- 2) o wysokim ryzyku zachowań autodestrukcyjnych, w tym samobójczych świadczyć może wystąpienie przynajmniej jednego z poniższych czynników:
 - mówienie o poczuciu beznadziejności, bezradności, braku nadziei, bezsensu,
 - mówienie wprost lub pośrednio o samobójstwie,
 - pozbywanie się osobistych i cennych przedmiotów,
 - unikanie kontaktów z bliskimi kolegami, izolacja, zamykanie się w sobie,
 - zaniechanie zajęć, które dotychczas sprawiały dziecku przyjemność,

- przejawianie dużych zmian charakteru, nastroju, występowanie nietypowych zachowań dla danego dziecka,
 - przejawianie innych zachowań ryzykownych,
 - przejawianie zainteresowania tematyką śmierci, umierania,
 - żarty na temat samobójstwa lub jakiegokolwiek innej formy autoagresji,
 - podejmowanie w przeszłości innych zachowań ryzykownych.
- 3) po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia, wychowawca, pedagog i psycholog podejmują odpowiednie działania interwencyjne:
- jednoznacznie ustalają, które z w/w przesłanek występują u danego dziecka,
 - przeprowadzają analizę sytuacji przedszkolnej i rodzinnej dziecka w celu wstępnego ustalenia przyczyn, kontaktują się z rodzicami w celu ustalenia przyczyn zmian w zachowaniu dziecka,
 - przekazują informację o zagrożeniu dyrektorowi przedszkola, rodzicom i policji,
 - ustalają z rodzicami zasady wzajemnych kontaktów, zobowiązując rodziców do objęcia dziecka pomocą psychologiczno-pedagogiczną na terenie przedszkola lub/i poza nim, podając nazwy innych placówek i ustalając zakres czasowy podejmowanych działań.
- 4) postępowanie w przypadku powzięcia informacji, że wychowanek zamierza popełnić samobójstwo (informacja od samego dziecka, kolegów, rodziny, osób postronnych):
- członkowie personelu nie pozostawiają wychowanka samego, próbują przeprowadzić go w bezpieczne miejsce,
 - informują o zaistniałej sytuacji i zagrożeniu rodziców oraz przekazują dziecko pod opiekę rodziców lub jeśli przyczyną zagrożenia jest sytuacja domowa dziecka informują policję,
 - jeżeli sytuacja tego wymaga wzywają pogotowie ratunkowe informując dyspozytora o zamiarach małoletniego.
- 4) postępowanie w przypadku powzięcia informacji, że wychowanek podjął próbę samobójczą:
- jeśli próba samobójcza miała miejsce w przedszkolu, członek personelu powiadamia o tym fakcie dyrektora oraz rodziców,
 - zawiadamiane jest Centrum Powiadamiania Ratunkowego 112,
 - dyrektor przedszkola, pedagog/psycholog lub wychowawca dokonują oceny sytuacji i przeprowadzają rozmowę wspierającą z rodzicami oraz przekazują informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
 - jeśli próba samobójcza miała miejsce w domu, a rodzic poinformował o tym przedszkole, dyrektor, pedagog/psycholog przekazuje rodzicom informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
 - o próbie samobójczej dyrektor informuje personel przedszkola oraz Radę Rodziców pod rygorem tajemnicy w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania dziecka po jego powrocie do przedszkola przez wszystkich nauczycieli,
 - pedagog/psycholog planuje dalsze działania mające na celu zapewnienie dziecku bezpieczeństwa w placówce, atmosfery życzliwości i wsparcia oraz przekazują

rodzicom informacje o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza przedszkolem,

- w przypadku śmierci wychowanka w wyniku samobójstwa dyrektor przedszkola informuje organ prowadzący i nadzorujący placówkę o zaistniałej sytuacji,
- pedagog/psycholog oraz wychowawcy udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej innym wychowankom przedszkola.

§ 16.

1. Podejmowane działania z przebiegu wyżej wymienionych interwencji są dokumentowane w formie pisemnej, w dzienniku interwencji lub/i w kwestionariuszu dziecka krzywdzonego.
2. Każdy wpis w dzienniku jest opatrzony datą oraz wpisem (podpisem) osoby sporządzającej.
3. Wychowawca przechowuje karty interwencji i kwestionariusz dziecka krzywdzonego oraz ankiety interwencji.
4. Można generować komputerowo załączniki do karty interwencji, zawierające daty oraz czytelne podpisy osób sporządzających.
5. Działania podejmowane w ramach poszczególnych procedur są utrwalane w formie pisemnej i przechowywane zgodnie z przepisami RODO.
6. Wszyscy pracownicy, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych realizują powyższe procedury, zobowiązani do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
7. Osobą odpowiedzialną za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty” jest pedagog.
8. Wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację ucznia podpisuje dyrektor. Pedagog przedstawia projekt uzasadnienia wniosku.

Rozdział 5.

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu przedszkola do stosowania standardów. Zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

§ 17.

1. Raz w roku należy dokonywać przeglądu i aktualizacji standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Wnioski z przeprowadzonej aktualizacji należy w formie pisemnej przedstawić dyrektorowi w terminie do 31 sierpnia.
2. Przeglądu i aktualizacji standardów dokonuje zespół do spraw standardów.
3. Zespół jest powoływany rokrocznie do dnia 15 września.
4. Zespół do spraw standardów monitoruje realizację standardów, reaguje na naruszenie standardów oraz koordynuje zmiany.
5. Raz w roku przeprowadzana jest wśród personelu ankieta dotycząca realizacji standardów. Po przeprowadzonej ankiecie, zespół opracowuje wypełnione ankiety oraz

- sporządza z nich raport, który przedstawia dyrektorowi.
6. Dokonując monitoringu standardów, dyrektor może zlecić przeprowadzenie badania wśród dzieci, dotyczącej ich świadomości odnośnie form pomocy realizowanych przez przedszkole.
 7. Zespół, w razie konieczności, opracowuje zmiany w standardach. Dyrektor wprowadza zmiany i podaje je do wiadomości.
 8. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie personelu przedszkola do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich jest dyrektor przedszkola.
 9. Dyrektor może upoważnić wyznaczoną przez siebie osobę do przygotowania personelu przedszkola do stosowania standardów ochrony małoletnich. Wzór upoważnienia został określony w Załączniku nr 8 do niniejszych standardów.
 10. Osoba upoważniona przez dyrektora, musi legitymować się co najmniej 10 letnim doświadczeniem w pracy z osobami małoletnimi, uzyskanym w jednostkach oświaty, leczniczych lub pomocy społecznej. Dodatkowo musi posiadać niezbędną wiedzę pozwalającą na przeprowadzenie szkoleń pracowników przedszkola, obejmujących następujące zagadnienia:
 - 1) rozpoznawanie symptomów krzywdzenia małoletnich,
 - 2) procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego,
 - 3) odpowiedzialność prawna pracowników placówki, zobowiązanych do podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia krzywdzenia małoletnich,
 - 4) stosowanie procedury „Niebieskie Karty”.
 11. Osoba upoważniona, o której mowa w punkcie 10 jest jednocześnie przewodniczącym zespołu do spraw standardów oraz przeprowadza szkolenia personelu w celu stosowania standardów. Szkolenia przeprowadzane są co najmniej raz w roku.
 12. Każdy zatrudniony pracownik podpisuje oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami. Wzór oświadczenia pracownika został określony w Załączniku nr 6 do niniejszych standardów.
 13. Pracownicy nowo zatrudnieni w przedszkolu są zapoznawani ze standardami w pierwszym tygodniu pracy i w tym czasie jest od nich odbierane oświadczenie – Załącznik nr 6.

Rozdział 6.

Zasady i sposób udostępniania standardów rodzicom oraz dzieciom

§ 18.

1. Standardy ochrony małoletnich to dokument ogólnodostępny dla personelu, rodziców oraz dzieci.
2. Standardy opublikowane są na stronie internetowej przedszkola oraz pokoju nauczycielskim.
3. Standardy są omawiane na pierwszym zebraniu z rodzicami w danym roku szkolnym (nie dotyczy wprowadzenia dokumentu oraz sytuacji zmiany zapisów w związku z aktualizacją – w takim przypadku konieczne jest niezwłocznie zapoznanie się z dokumentem lub zmianami w dokumencie).

4. Wychowawca pobiera od rodzica pisemne oświadczenie, że zapoznał się ze standardami.
5. Wychowawca ma obowiązek zapoznania dzieci ze standardami oraz omówienia ich w taki sposób, aby wychowankowie mogli zrozumieć treści niezależnie od wieku i sprawności intelektualnej.
6. Wersja standardów dla dzieci jest zawarta w Załączniku nr 10.

Rozdział 7.

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających wychowankowi i udzieleniu mu wsparcia. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka

§ 19.

1. Zgłoszenie o zdarzeniach zagrażających wychowankom może nastąpić do każdego pracownika przedszkola.
2. Pracownik powyższą informację przekazuje wychowawcy, zgodnie z procedurami opisanymi w Rozdziale 4.

§ 20.

1. Przedszkole prowadzi elektroniczny dziennik incydentów, w którym odnotowane są ujawnione lub zgłoszone incydenty lub zdarzenia zagrażające dobru dziecka. W dzienniku powinny być wpisywane daty, opisy zdarzeń, osoby zaangażowane, środki podjęte przez personel przedszkola. Wszystkie wpisy powinny być podpisane i datowane. Osobą odpowiedzialną za prowadzenie dziennika wyznacza dyrektor.
2. Wszystkie dokumenty dotyczące incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego przechowywane są w sposób zapewniający bezpieczeństwo danych osobowych. Dostęp do danych ograniczony jest tylko do upoważnionych pracowników.
3. Pracownik ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział 8.

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi.

§ 21.

1. Naczelną zasadą bezpiecznych relacji między wychowankami jest rozwijanie cech odpowiedzialności, tolerancji, otwartości, uczciwości i prawości, które są wpisane w misję pracy przedszkola oraz model absolwenta.
2. Dziecko powinno szanować swoich rówieśników, ich granice, prywatność, osobowość, styl życia.

3. Wychowanek powinien umieć wyrażać swoje myśli i uczucia w sposób jasny i zrozumiały dla innych.
4. Dziecko powinno starać się zrozumieć uczucia innych.
5. Wychowanek powinien umieć pracować w grupie i dzielić się z innymi.
6. Dziecko powinno czuć się bezpiecznie w relacjach z innymi dziećmi. W przypadku jakichkolwiek problemów czy wątpliwości, powinien zwrócić się do personelu, w celu pomocy w znalezieniu rozwiązania.
7. Stosując powyższe, wychowanek powinien dążyć do pozytywnych relacji i starać się nie dopuszczać do sytuacji konfliktowych.
8. Wychowanek zna i rozumie definicję przemocy.
9. Niedozwolone są jakiegokolwiek akty przemocy: zarówno fizyczne, tj.: uderzanie, popychanie, kopanie, bicie, szarpanie, gryzienie, jak i psychiczne – wyśmiewanie, wykluczanie z grupy, obrażanie, zastraszanie.
10. Małoletnim nie wolno używać wulgarnych słów, gestów i żartów, czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywać wobec innych dzieci przewagi fizycznej.
11. Wszystkie przejawy agresji należy zgłaszać personelowi.

Rozdział 9.

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet i procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie

§ 22.

1. Przedszkole, w ramach realizacji swoich zadań, zapewnia dzieciom dostęp do Internetu, jednak wyłącznie pod nadzorem członka personelu.
2. Nie udostępnia się wychowankom dostępu do Internetu bez nadzoru personelu ani haseł do sieci wi-fi.
3. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem członka personelu placówki, ma on obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Personel placówki czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci przez cały czas trwania zajęć.
4. Przeprowadzane są cykliczne szkolenia dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu.
5. Placówka zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.
6. Zabrania się korzystania z telefonów oraz innych urządzeń połączonych z Internetem w trakcie pobytu w przedszkolu oraz zajęć organizowanych przez placówkę poza terenem przedszkola. W szczególności zabrania się nagrywania, fotografowania oraz publikacji wizerunku bez zgody osoby zainteresowanej.

§ 23.

1. Dyrektor wyznacza osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo sieci w przedszkolu.
2. Osoba odpowiedzialna za Internet zapewnia, aby sieć internetowa placówki była

zabezpieczona przed niebezpiecznymi treściami, instalując i aktualizując odpowiednie oprogramowanie.

3. Wyznaczony członek personelu przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach podłączonych do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony członek personelu stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
4. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony członek personelu przekazuje wychowawcy, który aranżuje dla dziecka rozmowę z pedagogiem lub/i psychologiem.
5. Pedagog lub/i psycholog przeprowadza z dzieckiem rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
6. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy pedagog lub/i psycholog uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale dotyczącym procedur interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka.

Rozdział 10.

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w przedszkolu

§ 24.

1. Przedszkole zapewnia standardy ochrony danych osobowych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz kieruje się odpowiedzialnością i rozwagą wobec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunku dzieci.
2. Przetwarzanie, używanie i publikowanie danych osobowych dziecka, uzyskanych osiągnięć, wykonanych prac, zdjęć, filmów z udziałem dziecka, zarejestrowanych podczas wydarzeń przedszkolnych, zajęć, wycieczek, konkursów i innych uroczystości na stronie internetowej przedszkola oraz ulotkach, broszurach, tablicach wymaga pisemnej zgody rodzica, która jest pozyskiwana wraz z rozpoczęciem edukacji w przedszkolu.
3. Zgoda jest dobrowolna, obowiązuje do końca nauki w przedszkolu, a rodzic jest zapoznawany z możliwością cofnięcia zgody w każdym momencie.
4. Przetwarzanie, używanie i publikowanie zdjęć i filmów z przedszkolnej aktywności służy celebrowaniu sukcesów dzieci, dokumentowaniu działań i zawsze ma na uwadze bezpieczeństwo dzieci. Wykorzystywane są zdjęcia/nagrania pokazujące szeroki przekrój wychowanków, w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach i stopniu sprawności.
5. Wychowankowie, niezależnie od wyrażonej przez rodziców pisemnej zgody, mają prawo zdecydować, czy ich wizerunek zostanie zarejestrowany.
6. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
7. Personelowi nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie przedszkola bez zgody dyrektora i rodzica.
8. Personel placówki nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi, nie przekazuje

mediom kontaktu do rodziców i nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego rodzica. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik jest przekonany, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.

9. Jeśli rejestracja wydarzenia zostanie zlecona osobie zewnętrznej (np.: wynajętemu fotografowi lub kamerzyście), osoba taka zobowiązana jest do przestrzegania zasad niniejszego paragrafu.
10. W sytuacjach, w których rodzice lub widzowie przedszkolnych wydarzeń czy uroczystości rejestrują wizerunki dzieci do prywatnego użytku, muszą przestrzegać zasady, że wykorzystanie, przetwarzanie i publikowanie zdjęć/nagrań zawierających wizerunek dzieci i osób dorosłych wymaga udzielenia zgody przez te osoby, a zdjęcia lub nagrania zawierające wizerunek dzieci nie powinny być udostępniane w mediach społecznościowych ani na serwisach otwartych, chyba że została pozyskana zgoda osób uprawnionych.
11. Materiały zawierające wizerunek dzieci przechowywany jest w sposób zgodny z prawem i bezpieczny.
12. Nośniki analogowe i cyfrowe zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w folderze chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych przez placówkę. Nośniki będą przechowywane przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji i/lub okres ustalony przez placówkę w polityce ochrony danych osobowych.
13. Personel przestrzega zasady, że wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać dyrektorowi, podobnie jak inne niepokojące sygnały dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Rozdział 11.

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

§ 25.

1. Personel zna i rozpoznaje sygnały wskazujące na krzywdzenie małoletniego.
2. Personel reprezentuje odpowiedzialną postawę i gotowość do reagowania w sytuacji zagrożenia ich dobra.
3. W przedszkolu funkcjonuje zespół do spraw pomocy psychologiczno-pedagogicznej, który zbiera informacje i koordynuje działania zmierzające do pomocy dziecku w przedszkolu oraz współpracuje z innymi instytucjami i osobami, np. kuratorem sądowym, pracownikiem socjalnym, dzielnicowym.
4. Wychowawcy, pielęgniarka szkolna zwracają szczególną uwagę na ślady pobicia dziecka, niechęć dziecka do rozbierania się, oznaki bólu przy poruszaniu się itp.
5. Personel obserwuje niepokojące zachowania dziecka, które mogą być skutkiem krzywdzenia.
6. W celu zweryfikowania podejrzeń, że dziecko jest krzywdzone, należy przeprowadzić rozmowy z osobami z jego otoczenia: np.: rodzicami, rodzeństwem i nauczycielami

rodzeństwa. Należy dokonać analizy zebranych informacji, ocenić zagrożenie, zaplanować i przeprowadzić procedury opisane w niniejszych standardach.

7. Plan wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia:
 - 1) zauważenie sygnałów krzywdzenia i zainicjowanie działań interwencyjnych we współpracy z innym służbami działającymi w lokalnym systemie pomocy,
 - 2) podjęcie współpracy z rodzicami w celu powstrzymania krzywdzenia dziecka i rozwiązywania jego problemów,
 - 3) w uzasadnionych przypadkach podjęcie działań prawnych,
 - 4) objęcie wychowanka na terenie przedszkola konieczną pomocą w realizowaniu przez niego zadań przedszkolnych i budowaniu pozytywnych relacji z dorosłymi i rówieśnikami,
 - 5) korygowanie zaburzenia zachowania dziecka w ramach codziennej pracy wychowawców, nauczycieli i wszystkich pracowników.

Przepisy końcowe

§ 26.

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu placówki, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla personelu lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.

DYREKTOR
Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 1
w Białymstoku
A. Zalewska
mgr Anna Zalewska

Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu

1. Poznaj dane kandydata/kandydatki, które pozwolą Ci jak najlepiej poznać jego/jej kwalifikacje, w tym stosunek do wartości podzielanych przez placówkę, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności. Placówka musi zadbać, aby osoby przez nią zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenie, stażyści, praktykanci oraz wolontariusze) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz były dla nich bezpieczne. Aby sprawdzić powyższe, w tym stosunek osoby zatrudnianej do dzieci i dzielenia wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw, placówka może żądać danych (w tym dokumentów) dotyczących:

- 1) wykształcenia,
- 2) kwalifikacji zawodowych,
- 3) przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.

W każdym przypadku placówka musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę przez nią zatrudnioną, niezależnie od podstawy zatrudnienia. Placówka powinna zatem znać:

- 1) imię (imiona) i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) dane kontaktowe osoby zatrudnianej.

2. Poproś kandydata/kandydatkę o referencje z poprzednich miejsc zatrudnienia.

Placówka może prosić kandydata/kandydatkę o przedstawienie referencji od poprzedniego pracodawcy lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie takich danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. Placówka nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę, gdyż ograniczają ją w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych oraz Kodeksu pracy.

3. Pobierz dane osobowe kandydata/kandydatki, w tym dane potrzebne do sprawdzenia jego/jej danych w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym.

Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z opieką nad małoletnimi placówka jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym – rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Rejestr dostępny jest na stronie: rps.ms.gov.pl. By móc uzyskać informacje z rejestru z dostępem ograniczonym, konieczne jest uprzednie założenie profilu placówki. Aby sprawdzić osobę w Rejestrze organizacja potrzebuje następujących danych kandydata/kandydatki:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) data urodzenia,
- 3) Pesel,

- 4) nazwisko rodowe,
- 5) imię ojca,
- 6) imię matki.

Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.

4. Pobierz od kandydata/kandydatki informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
5. Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinna przedłożyć Ci również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów
6. Pobierz od kandydata/kandydatki oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.
7. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
8. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
9. Gdy pozwalają na to przepisy prawa, placówka jest zobowiązana do domagania się od osoby zatrudnianej zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego. Zaświadczenia z KRK można domagać się wyłącznie w przypadkach, gdy przepisy prawa wprost wskazują, że pracowników w zawodach lub na danych stanowiskach obowiązuje wymóg niekaralności. Wymóg niekaralności obowiązuje m.in. nauczycieli, w tym nauczycieli oraz opiekunów zatrudnionych w placówkach publicznych oraz niepublicznych oraz

kierownika i wychowawcę wypoczynku dzieci.

10. W przypadku niemożności przedstawienia zaświadczenia poproś kandydata/kandydatkę o złożenie oświadczenia o niekaralności oraz o braku toczących się wobec niego/niej postępowań przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych za przestępstwa i inne czyny popełnione przeciwko dzieciom. Odmowa złożenia takiego oświadczenia nie może rodzić dla kandydata/kandydatki żadnych negatywnych konsekwencji, w tym być wyłączną podstawą odmowy zatrudnienia.

Załącznik nr 2.

do Standardów ochrony małoletnich

Ankieta wczesnej identyfikacji czynników ryzyka krzywdzenia dziecka (LOOK)

Ankieta wypełnia się wobec przyszłych rodziców lub rodziców.

Data wypełnienia ankiety:.....

Imię i nazwisko dziecka:

Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego udzielającego informacji:

Liczba dzieci pozostających pod opieką w rodzinie:.....

	CZYNNIKI RYZYKA	TAK	NIE	BRAK
RODZINA	ZŁE WARUNKI MATERIALNE			
	RODZINA WIELODZIETNA			
	WYSOKI POZIOM STRESU W RODZINIE			
	OSOBA WYMAGAJĄCA STAŁEJ OPIEKI W DOMU			
	BRAK WSPARCIA ZE STRONY RODZINY/PRZYJACIÓŁ			
	PRZEMOC W RODZINIE			
	PROBLEMY W RELACJACH W RODZINIE			
	RODZINA ADOPCYJNA/ZASTĘPCZA			
	ZŁE WARUNKI MIESZKANIOWE			
	BRAK DBAŁOŚCI O HIGIENĘ (OSOBISTĄ, OTOCZENIA)			
	BEZROBOCIE			
	KURATOR W RODZINIE - W PRZESZŁOŚCI, OBECNIE			
	KARALNOŚĆ RODZICÓW			
	INTERWENCJE POLICJI			
	POBYTY W PLACÓWKACH INTERWENCYJNYCH, W TYM POBYTY DZIECI			
RODZINA ZREKONSTRUOWANA				
KORZYSTANIE Z POMOCY SPOŁECZNEJ/KORZYSTANIE ZE ŚWIADCZEŃ				
RODZICE	MATKA LUB OJCIEC PONIŻEJ 18 ROKU ŻYCIA			
	PRZEWLEKŁA CHOROBA SOMATYCZNA			
	SAMOTNY RODZIC			
	UPOŚLEDZENIE UMYSŁOWE			
	CHOROBA PSYCHICZNA (DEPRESJA, INNE			
	UZALEŻNIENIE (OD ALKOHOLU, NARKOTYKÓW, LEKÓW.....)			
	DOZNAWANIE PRZEMOCY W DZIECIŃSTWIE			
	PRZEŻYWANIE KRYZYSU, ŻAŁOBY			
	BRAK ZAINTERESOWANIA SIĘ DZIECKIEM			
	NIE STOSOWANIE SIĘ DO ZALECEŃ LEKARZY, SPECJALISTÓW			
DEPRESJA POPORODOWA				
PARTNER NIE BĘDĄCY OJCEM DZIECKA				
DZIECKO	BRAK OPIEKI LEKARSKIEJ PODCZAS CIĄŻY			
	PORÓD BEZ POMOCY MEDYCZNEJ			
	ZABURZONY ROZWOJ PSYCHOMOTORYCZNY DZIECKA			
	BRAK REGULARNYCH SZCZEPIEŃ			
	BRAK OPIEKI LEKARSKIEJ NAD DZIECKIEM			
	PRZYPROWADZANIE DO PRZEDSZKOŁA DZIECKA Z OBJAWAMI CHOROBOWYMI			
	CHOROBA PRZEWLEKŁA			
	NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ			
	DZIECKO CZĘSTO HOSPITALIZOWANE (Z JAKIEGO POWODU:			
	ZANIEDBANA HIGIENA DZIECKA			
	DZIECKO JEST GŁODNE/WYCHUDZONE			
	DZIECKO UBRANE NIEADEKWATNIE DO WARUNKÓW ATMOSFERYCZNYCH			
	DZIECI Z RÓŻNYCH ZWIĄZKÓW			
	URAZY FIZYCZNE NA CIELE DZIECKA			
	TZW. TRUDNE DZIECKO - CZĘSTO PŁACZE, MAŁO ŚPI, NIEJADEK, JEST DZIECKO ODRZUCONE			

Zaznaczenie 3 czynników wysokiego ryzyka lub 5 czynników średniego ryzyka skutkuje przekazaniem skierowaną do Centrum Ochrony Dziecka i Rodziny PSPiA KLANZA Oddział Białostocki ul. Gajowa 79, 15-794 Białystok, tel. 85 652 54 94, www.codir.bialystok.pl

- CZYNNIKI WYSOKIEGO RYZYKA

CZYNNIKI ŚREDNIEGO RYZYKA

Materiał sfinansowany ze Środków dotacji „Bezpieczne Dzieciństwo” Fundacji Dzieci Nieczyje

Objawy fizyczne i somatyczne krzywdzenia występujące u dziecka

Charakterystyczne cechy obrażeń fizycznych specyficznych dla maltretowania:

- lokalizacja obrażeń nie tam, gdzie ich przyczyną mogą być przypadkowe urazy związane z normalną aktywnością i witalnością dziecka, a więc na czole, kolanach, czy przedramionach ale tam, gdzie dziecku trudno byłoby je spowodować, nawet przy najbardziej ruchliwym trybie życia np. uszy, oczy, usta, szyja, ramiona, klatka piersiowa, plecy, pośladki,
- obrażenia powtarzają się i są niewyjaśnione,
- powstają w różnym czasie, ale mają podobny charakter,
- pojawiają się z pewną regularnością np. po weekendach i nieobecnościach dziecka w przedszkolu,
- są nieleczone, stare i nowe, różne co do „wieku”.

Podejrzenia co do nieprzypadkowego źródła urazów mogą wzmacniać następujące czynniki:

- zwleknięcie rodziców ze zgłoszeniem się z dzieckiem do lekarza w przypadku urazu,
- niewystarczające lub nieprawdopodobne wyjaśnienia obrażeń,
- brak jakichkolwiek wyjaśnień,
- niezgodność w opisie przyczyn pojawienia się obrażeń w relacji dziecka i rodziców,
- wygląd obrażeń jest nieadekwatny do opisu przyczyn ich pojawienia się,
- widoczna jest próba maskowania obrażeń,
- w rodzinie wcześniej występowały przypadki krzywdzenia dzieci,
- rodzic (rodzice) są alkoholikami, narkotyzują się, są chorzy psychicznie.

Obrażenia specyficzne dla doznania przemocy fizycznej:

- siniaki na częściach miękkich, w tym ślady szczypania (policzki, brzuch, pośladki, ramiona, przedramię, łydki, uda),
- siniaki w kształcie dłoni na policzkach i pośladkach,
- siniaki po obu stronach ust lub policzków powstające wskutek silnego ucisku,
- siniaki po obu stronach małżowiny usznej lub naderwania i zniekształcenia małżowin,
- siniaki i urazy geometryczne - o wyraźnym zarysie, wyraźnie zaznaczonych kształtach przedmiotów, które zostały użyte do bicia (paska, klamry, kabla, kija, patelni itp.),
- siniaki na ramionach, łopatkach lub tułowiu (rezultat silnego uścisku lub potrąsania dzieckiem),
- łukowate ślady wbijania paznokci,
- długie i głębokie zadrapania, cięcia (np. ostrzem brzytwy, nożem itp.),
- ślady duszenia lub krępowania czy wiązania (na szyi, nadgarstkach, w kostkach),
- uszkodzenia podniebienia i dziąseł - jako rezultat karmienia na siłę,
- częste występowanie różnych oparzeń i śladów przypaleń, ślady oparzeń różne co do „wieku”,
- oparzenia nietypowych (dla przypadkowych oparzeń) części ciała: tułowia, twarzy,

pośladków, grzbietu dłoni itp.

- okrągłe ślady poparzenia papierosem,
- głębokie poparzenia o regularnych kształtach (żelazko, lokówka, itp.),
- ślady ugryzień posiadające wyraźny zarys zębów człowieka dorosłego,
- łysienie lub tzw. łyse plamy - mogą być pourazowe, gdy rodzice ciągną dziecko za włosy lub być wynikiem silnego stresu emocjonalnego,
- wybite zęby, złamane żebra.

Symptomy i obrażenia specyficzne mogące wskazywać na wykorzystywanie seksualne:

- infekcje dróg moczowo – płciowych bez podłoża organicznego,
- problemy z oddawaniem moczu i kału,
- siniaki na klatce piersiowej, pośladkach, podbrzuszu, udach,
- infekcje jamy ustnej,
- niewyjaśnione owrzodzenia, krwawienia i jakiegokolwiek rany okolic genitaliów i odbytu (otarcia, zaczerwienienia, stany zapalne).

Oczywiście część z tych symptomów i obrażeń nie jest możliwa do zaobserwowania przez nauczyciela, pedagoga. Może jednak wnioskować o nich obserwując częste prośby dziecka o możliwość skorzystania z WC, jego trudności w chodzeniu, siadaniu czy wykonywaniu pewnych ćwiczeń gimnastycznych.

Symptomy fizyczne zaniedbywania dziecka w rodzinie:

- bardzo niska higiena osobista - dziecko jest zawsze brudne, cuchnące, ma stale brudne paznokcie i ubranie itp.,
- brudne, stale noszone, niereperowane ubranie, nieodpowiednie do pogody i rozmiarów ciała dziecka,
- ślady licznych ukąszeń (pchły, pluskwy),
- świerzb,
- dziecko jest stale głodne,
- zbyt niska wobec wieku waga i wzrost lub wręcz wychudzenie, wymizerowanie,
- chroniczne choroby,
- choroby nieleczone, urazy,
- ropne zapalenia skóry,
- próchnica zębów, zły stan higieny jamy ustnej,
- oznaki odmrożeń,
- ciągłe zmęczenie, apatia.

Specyficzne symptomy zachowania dziecka:

Behawioralne symptomy krzywdzenia fizycznego :

- poszukiwanie przez dziecko stałej uwagi nauczyciela, ciągłe zwracanie na siebie uwagi,
- tzw. ciągłe czepianie się, „lepienie się” do dorosłych,
- tzw. „zimne wyczekiwanie” polegające na tym, iż dziecko stale obserwuje dorosłych,

- aby modyfikować swoje zachowanie, w celu uniknięcia ewentualnej przemocy,
- ciągły tzw. „niemądry” uśmiech, stosowany przez dzieci, by wydać się bardziej przyjaznymi,
- postawa nadmiernie narzekająca,
- postawy ekstremalne: wrogość, agresja, napady złości - nadmierna uległość, wycofywanie się,
- zbyt pośpieszne przeproszanie,
- nie reagowanie płaczem na ból,
- brak reakcji na płacz innych,
- wyraźny brak radości życia,
- opory przed rozbieraniem się np. na lekcjach wychowania fizycznego lub do badania lekarskiego,
- lęk przed powrotem do domu, wyrażanie niechęci do powrotu,
- wyrażanie lęku przed rodzicami,
- noszenie ubrań zakrywających kończyny górne i dolne nawet w upalne dni,
- gwałtowne uniki (kulenie się), w odpowiedzi na próbę dotknięcia czy pogłaskania.

Behawioralne symptomy wykorzystywania seksualnego:

- zbyt duża erotyzacja dziecka, znajomość zachowań o seksualnym charakterze,
- zachowania seksualne nietypowe dla wieku (duża częstotliwość takich zachowań, ich kompulsywność, dokładne odwzorowywanie),
- prowokacyjne zachowania seksualne w stosunku do dorosłych jak i do rówieśników (np. dotykanie genitaliów i zachęcanie do masturbacji),
- używanie nowych, niespotykanych dotąd nazw organów i czynności płciowych, obsceniczne wyrazy i zwroty,
- nadmierna, kompulsywna masturbacja powodująca czasami nawet urazy fizyczne,
- agresywne (przemocowe) zachowania seksualne wobec rówieśników, symulowanie w zabawach stosunków seksualnych, odgrywanie przemocy seksualnej na lalkach i zabawkach,
- wypowiedzi, teksty pisane, rysunki o kontekście seksualnym,
- wycofanie się z kontaktów społecznych, złe relacje z rówieśnikami,
- generalny brak zaufania - dziecko nie ufa nikomu,
- postawa obojętności wobec wszystkiego, uciekanie od rzeczywistości,
- głębokie stany depresyjne, postawa stałego wycofania się,
- zachowania regresywne, nieodpowiednie do wieku,
- częste napady złości i złego humoru lub trudne do wytłumaczenia zmiany zachowań,
- przerywanie aktywności, które dotychczas sprawiały dziecku przyjemność np. słuchanie muzyki, uprawianie sportu itp.,
- wyrażana niska samoocena i stałe poczucie winy,
- mówienie o sobie, że jest się złym, brudnym, zepsutym,
- samookaleczenia, myśli i próby samobójcze, wrogość wobec samego siebie,
- ucieczki z domu,

- kradzieże, kłamstwa, jawne oszukiwanie (w nadziei, że ktoś to wykryje),
- lęk i niechęć jawna lub sugerowana do przebywania z określonymi dorosłymi,
- zaburzenia jedzenia z rozwinięciem w anoreksję lub bulimię bądź też nagła zmiana nawyków jedzenia,
- obawa, niechęć przed badaniami medycznymi, niechęć do rozbierania się.

Kwestionariusz dziecka krzywdzonego

Imię i nazwisko:

data urodzenia:

Adres zamieszkania:

.....
.....

Telefon:

I. Wygląd (zakreśl – jeśli uważasz, że tak)

- brudne
- zadrapania
- zasinienia
- oparzenia
- złamania
- zranienia
- zwichnięcia
- inne urazy (jakie?):

.....
.....

II Zachowanie dziecka (zakreśl – jeśli uważasz, że tak)

- niespokojne, pobudzone
- wycofane zamknięte w sobie
- agresywne
- zaprzecza problemom
- inne (jakie?):

.....
.....

III. Formy krzywdzenia

1) fizyczne:

a) sprawca/y (imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa z dzieckiem):

.....

b) formy krzywdzenia dziecka: (zakreśl – jeśli uważasz, że tak):

- bicie
- szarpanie
- kopanie
- ciągnięcie za włosy
- popychanie

- inne (jakie?):
- 2) seksualne:**
- a) sprawca/y (imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa z dzieckiem):
 - b) formy krzywdzenia dziecka: (zakreśl – jeśli uważasz, że tak):
 - pokazywanie filmów, zdjęć pornograficznych
 - dotykane intymnych miejsc
 - stosunek seksualny
 - inne (jakie?):
- 3) ekonomiczne:**
- a) sprawca/y (imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa z dzieckiem):
 - b) formy krzywdzenia dziecka: (zakreśl – jeśli uważasz, że tak):
 - zmuszanie do żebrania,
 - zmuszanie do zarobkowania,
 - brak łożenia na utrzymanie dziecka,
 - brak dbałości o zabezpieczenie ewentualnych należności (alimenty, obiady, renta rodzinna, itp.),
 - inne (jakie?):
- 4) psychiczne:**
- a) sprawca/y (imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa z dzieckiem):
 - b) formy krzywdzenia dziecka: (zakreśl – jeśli uważasz, że tak):
 - poniżanie,
 - grożenie, straszenie (np. opuszczeniem, oddaniem),
 - zamykanie, izolacja,
 - manipulowanie dzieckiem,
 - obwinianie emocjonalne (np. mówienie i okazywanie wrogości, ciągle krytykowanie),
 - pomniejszanie/zaprzeczanie wartości dziecka,
 - brak uwagi, troski, zainteresowania,
 - nadmierne wymagania wobec dziecka,
 - nadopiekuńczość (nadmierne ochranianie, wyręczanie, blokowanie samodzielności dziecka),
 - inne (jakie?):
- 5) zaniedbywanie**
- a) sprawca/y (imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa z dzieckiem):
 - b) formy krzywdzenia dziecka: (zakreśl – jeśli uważasz, że tak)
 - niedostarczanie jedzenia,
 - niedostarczanie ubrania, butów,
 - niedostarczanie zabawek,

- brak dozoru nad wypełnianiem obowiązku szkolnego,
- niedostarczanie podręczników i przyborów szkolnych,
- nieodpowiednia higiena ciała,
- brak troski o stan zdrowia (badania lekarskie, szczepienia, leki),
- bycie przez dziecko świadkiem awantur, libacji alkoholowych, itp.,
- inne (jakie?):

IV. Zasoby dziecka: (zakreśl- jeśli uważasz, że tak)

- dobry stan zdrowia,
- umiejętność samoobsługi,
- umiejętność i możliwość rozpoznania sytuacji zagrożenia, zwrócenia się po pomoc,
- możliwość schronienia się w bezpiecznym miejscu pod ochroną opiekuna prawnego,
- inne (jakie?):

V. Osoby wspierające dziecko:(uzupełnij, jeżeli posiadasz informacje)

Imię, nazwisko, adres, telefon kontaktowy	Zakres pomocy, oparcia dla dziecka

VI. Stopień zagrożenia dziecka krzywdzeniem: (zakreśl- jeśli uważasz, że tak). Sytuacja dziecka wymaga:

- natychmiastowej interwencji,
- pomocy materialnej, rzeczowej (odzież, obuwie, obiady i in.) oraz finansowej,
- pomocy psychologicznej (diagnoza, terapia, grupa wsparcia i in.),
- powiadomienia odpowiednich instytucji.

.....
 podpis osoby wypełniającej formularz

Karta interwencji

Data i godzina zdarzenia:	Miejsce zdarzenia:
Dotyczy dziecka:	Osoby uczestniczące w zdarzeniu:
Krótki opis zdarzenia:	
Zastosowane procedury: 1. Wstępna interwencja. 2. Odizolowanie autoagresywnego i agresywnego dziecka. 3. Próba wyciszenia dziecka. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa pozostałym dzieciom. 5. Przytrzymanie dziecka w celu zabezpieczenia go przed zrobieniem krzywdy sobie lub innym. 6. Wezwanie rodziców/ opiekunów prawnych dziecka. 7. Wezwanie pogotowia ratunkowego. 8. Rozmowa z rodzicami. 9. Inne.....	
Osoby poinformowane o zdarzeniu:	

.....
podpis rodzica/opiekuna prawnego

.....
podpis osoby sporządzającej notatkę

Załącznik nr 6.
do Standardów ochrony małych dzieci

Białystok, dnia.....

.....
imię i nazwisko

.....
miejsce pracy

.....
stanowisko

Oświadczenie

Ja, niżej podpisana/y, oświadczam, że zapoznałam/em się ze Standardami ochrony małych dzieci obowiązującymi w Przedszkolu Samorządowym nr 83 w Zespole Szkolno - Przedszkolnym nr 1 w Białymstoku i przyjmuję je do realizacji.

.....
Podpis pracownika

Załącznik nr 8.
do Standardów ochrony małoletnich

.....
(miejsowość, data)

.....
(pieczęć przedszkola)

Upoważnienie

Dyrektor Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 1 w Białymstoku upoważnia Pana/Panią
..... do przygotowania personelu placówki do
stosowania Standardów ochrony małoletnich.

Pana/Pani oświadcza, że legitymuje się ponad
10-letnim doświadczeniem w pracy z małoletnimi uzyskanym w jednostkach oświaty,
lecniczych lub pomocy społecznej oraz spełnia wymagania zawarte w Rozdziale 5. § 17
Standardów ochrony małoletnich.

.....
podpis upoważnionego

.....
podpis upoważniającego

Załącznik nr 9.

do Standardów ochrony małoletnich

Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich

Ja, niżej podpisana/y, oświadczam, że zapoznałam/em się ze Standardami ochrony małoletnich obowiązującymi w Przedszkolu Samorządowym nr 83 w Zespole Szkolno - Przedszkolnym nr 1 w Białymstoku i przyjmuję je do realizacji.

Lp.	Data	Imię i nazwisko dziecka	Czytelny podpis rodzica
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			
24.			
25.			

Standardy ochrony małoletnich - wersja dla dzieci

Standardy ochrony małoletnich w formie graficznej dla dzieci znajdują się w miejscu łatwo dostępnym dla dzieci (tablica informacyjna na terenie przedszkola).

Standardy ochrony dzieci

zasady bezpiecznych relacji

<p>Traktuj mnie z szacunkiem i troską o moje uczucia.</p> <p>Jesteś dla mnie ważna.</p> <p>Okazywanie szacunku to traktowanie innych w sposób uprzejmy, rzymski oraz z poszanowaniem ich praw.</p>	<p>Słuchaj mnie z uwagą i pozwalaj mi mówić.</p> <p>Jestem tu dla Ciebie.</p> <p>Kontakt i potrzeba bycia widzianym są naszą siłą napędową.</p>	<p>Nie wolno mi zawstyżać, upokarzać i obrażać.</p> <p>Dziękuję Pani, moja nie lubię!</p> <p>Przebieg emocjonalny nie zostawia śladów, ale serc zostaje obrażone. Zatrzymaj się i pomyśl, zanim powiesz coś co może zranić.</p>	<p>Nie wolno na nas krzyczeć.</p> <p>Przebieg krzyczy!!!</p> <p>Kryki i ciągłe zastraszanie sprząca, że wyrażaniem na domowych i zaburzonym poczuciem bezpieczeństwa.</p>
<p>Doceniaj nas, bo tak bardzo się staramy.</p> <p>Widzę, że robicie postępy.</p> <p>Przebiegaj nas na tym co potrafisz, a nie na tym czego nie potrafisz. Dodać nam skrzydeł.</p>	<p>Mam prawo czuć się bezpiecznie.</p> <p>Dziękuję, że mi o tym mówisz.</p> <p>Mam prawo poczucie, że mogę do Ciebie przycisnąć i każdy problemem, nie obawiając się, że będę potrącona jako "skarypetka".</p>	<p>Ja też mam swoje granice.</p> <p>Mogę Cię przycisnąć?</p> <p>Asertywność jest czynnikiem pozytywnym. Pytanie o zgodę świadomości, że mam prawo do wyznaczenia granic swojego ciała.</p>	<p>Mów zwieźle i na temat. Gubię się w nadmiarze słów.</p> <p>Skucham??</p> <p>Zwraca się do mnie gzymskiem dopasowaniem do mojego wieku, zgodnie z zasadami etyki zawodowej nauczyciela.</p>
<p>Mam swoje mocne i słabe strony i to jest w porządku.</p> <p>Przebieganie nie jest wyjątkiem, a sprawą, że tylko czuję się gorzej. Co czujesz, gdy ktoś Ciebie do czegoś zmusza?</p>	<p>Nie wolno mi bić, szturchać ani popychać.</p> <p>Nikt nie ma prawa bić drugiego człowieka. Naruszenie nierzakowosci człowieka dziecka to przestępstwo.</p>	<p>Traktuj nas wszystkich równo. Nie faworyzuj.</p> <p>Jego zawsze Pani wybiera!</p> <p>Faworyzowanie prowadzi do wielu negatywnych konsekwencji, zarówno dla uczniów, którzy są faworyzowani, jak i dla tych, którzy są pominięci.</p>	<p>Zadbaj o swoją higienę psychiczną.</p> <p>Czuję radość.</p> <p>Zadbaj o siebie i swoje potrzeby. Aby móc udzielać pomocy innym, samemu nie można być w złym stanie.</p>

ANEKS

Dziecko, czyli osoba poniżej 18. roku życia, nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych i nie może w swoim imieniu skutecznie podejmować takich czynności. Nie może zatem zgłosić policji, prokuraturze czy sądowi rodzinnemu, że jest krzywdzone. W tej sytuacji na dorosłych, zwłaszcza profesjonalistach, którzy mają kontakt z dziećmi z racji wykonywanego zawodu, spoczywa szczególny obowiązek reagowania w przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy. Pracownicy placówek, mających kontakt z dziećmi powinni być szczególnie wyczuleni na wszelkiego rodzaju symptomy krzywdzenia dzieci, a także powinni posiadać wiedzę na temat odpowiedniego reagowania w sytuacjach, gdy bezpieczeństwo dziecka jest zagrożone – zarówno w środowisku domowym, kiedy sprawcą krzywdzenia jest członek rodziny, jak i podczas pobytu w placówce, gdy sprawcami są rówieśnicy lub członkowie personelu. Często to właśnie od poziomu wiedzy oraz wrażliwości personelu placówki, do której uczęszcza dziecko zależy poprawne rozpoznanie problemu krzywdzenia wobec dziecka, a także wdrożenie należytej i zgodnej z obowiązującym prawem interwencji – zarówno prawnej, jak i pozaprawnej. Polskie prawo nakłada na przedstawicieli placówek oświatowych konkretne obowiązki, związane ochroną dzieci przed krzywdzeniem oraz interweniowaniem w przypadkach podejrzenia krzywdzenia dziecka.

Dokumentem regulującym podejmowanie interwencji przez pracowników oświaty jest Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy- Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych ustaw (tak zwana Ustawa Kamilka). Ustawy te wymienione są przed Preambułą niniejszego dokumentu.

Zbiór obowiązujących przepisów:

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”

1. Składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego:
 - 1) Dyrektor przedszkola, który w związku ze swą działalnością dowiedział się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa,
 - 2) Dyrektor przedszkola, który w związku ze swoją działalnością dowiedział się o dopuszczeniu się przez nieletniego czynu zabronionego wyczerpującego znamiona przestępstwa ściganego z urzędu lub przestępstwa skarbowego, jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu zabronionego,
 - 3) Dyrektor przedszkola, który stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności dopuszczenie się czynu zabronionego, naruszanie zasad współżycia społecznego, uchylanie się od obowiązku nauki, ma społeczny obowiązek odpowiednio przeciwdziałać temu, a przede wszystkim

- zawiadomić o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, sąd rodzinny, policję lub inny właściwy organ,
- 4) pedagog, psycholog wraz z wychowawcą sporządzają zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego oraz przedstawiają zawiadomienie do podpisu dyrektora.
2. Składanie zawiadomień do Sądu opiekuńczego:
 - 1) jeżeli dyrektorowi przedszkola znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy,
 - 2) pedagog, psycholog wraz z wychowawcą sporządzają zawiadomienie o wgląd w sytuację dziecka oraz przedstawiają zawiadomienie do podpisu dyrektora.
 3. Składanie wniosku o wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”:
 - 1) wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych podejrzenia stosowania przemocy wobec osób doznających przemocy domowej lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej,
 - 2) pedagog, psycholog wraz z wychowawcą wypełniają formularz „Niebieska Karta” oraz przedstawiają wypełniony dokument do podpisu dyrektora.

Art. 304 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego

§ 1. Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję. Przepisy art. 148a oraz art. 156a stosuje się odpowiednio.

§ 2. Instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Art. 572 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego

§ 1. Każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy.

§ 2. Obowiązek wymieniony w § 1 ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi.

§ 3. Na wniosek osoby lub instytucji, o której mowa w § 1 lub 2, sąd opiekuńczy informuje o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.

Art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) przemocy domowej - należy przez to rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub

ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 9b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej

1. **Podejmowanie interwencji w środowisku odbywa się na podstawie procedury „Niebieskie Karty” i nie wymaga zgody osoby doznającej przemocy domowej ani osoby stosującej przemoc domową.**
2. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez osoby, o których mowa w art. 9a ust. 11-11d, w związku z uzasadnionym podejrzeniem stosowania przemocy domowej.
3. Osoby, o których mowa w art. 9a ust. 11-11d, realizują procedurę „Niebieskie Karty” zgodnie z zasadą współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego.
4. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych podejrzenia stosowania przemocy wobec osób doznających przemocy domowej lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, procedurę „Niebieskie Karty” oraz wzory formularzy „Niebieska Karta” wypełnianych przez przedstawicieli podmiotów realizujących procedurę „Niebieskie Karty”, mając na uwadze skuteczność działań wobec osób doznających przemocy domowej i dobro tych osób, w szczególności małoletnich.

Przepisy powyższe **stanowią o obowiązku społecznym, który ciąży na każdym obywatelu** oraz o szczególnym obowiązku prawnym, który dotyczy pracowników instytucji państwowych i samorządowych m.in. szkół czy przedszkoli. Są to prawne podstawy interwencji.

Interwencja podejmowana jest poprzez zawiadomienie Policji lub złożenie pisma do prokuratury (właściwej ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa) – zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa.

Interwencja może być podejmowana poprzez złożenie w sądzie rejonowym wydział rodzinny i nieletnich pisma- wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny.

– Co w przypadku, gdy nie mam pewności, że dziecko jest krzywdzone?

Obowiązek prawny interwencji dotyczy sytuacji, w której masz podejrzenie, że dziecko może doświadczać przemocy. Nie musisz udowadniać służbom, że doszło do przestępstwa.

Przeprowadzenie czynności dochodzeniowych i zweryfikowanie dowodów jest po stronie służb. Jako pracownik oświaty działasz w ramach swoich obowiązków zawodowych.

– **Co się wydarzy, jeśli źle zinterpretuję sytuację i oskarżę niewinną osobę?**

Zawiadamiając o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, działasz zgodnie z prawem (nie poniesiesz odpowiedzialności za zniesławienie) i nie przesądzasz o tym, czy krzywda dziecka była intencjonalna czy nie. Ustalenie tego leży po stronie służb. Pamiętaj także, że dorosły opiekun posiada zasoby (poznawcze, społeczne, finansowe, administracyjne, prawne), aby móc sobie poradzić z trudną dla siebie sytuacją podejrzenia go o przemoc wobec dziecka. Dziecko tych zasobów nie posiada.

– **Boję się, że moja interwencja pogorszy sytuację dziecka i może je narazić na dalsze krzywdzenie.**

Weź pod uwagę, że niepodjęcie przez Ciebie interwencji nie poprawi sytuacji dziecka; brak działania może ją wręcz pogorszyć. Przemoc ma dynamikę eskalacyjną. Większość rodziców, którzy doprowadzili do trwałych uszkodzeń ciała dziecka miało początkową intencję „skorygowania zachowania dziecka”; zaczęli od stosowania lżejszych kar fizycznych i nie zamierzali go drastycznie skrzywdzić. Do eskalacji przemocy doszło dlatego, że nikt temu wcześniej nie przeszkodził. Dla dziecka doświadczającego krzywdy, to że osoba z zewnątrz zauważyła jego sytuację i zareagowała, już jest wsparciem.

– **O Telefonie 800 100 100**

800 100 100 to bezpłatna i anonimowa pomoc telefoniczna i online dla rodziców i nauczycieli, którzy potrzebują wsparcia i informacji w zakresie przeciwdziałania i pomocy psychologicznej dzieciom przeżywającym kłopoty i trudności takie jak: agresja i przemoc w szkole, cyberprzemoc i zagrożenia związane z nowymi technologiami, wykorzystanie seksualne, kontakt z substancjami psychoaktywnymi, depresja i obniżony nastrój, myśli samobójcze, zaburzenia odżywiania. Ponadto terapeuci i prawnicy Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę udzielają konsultacji w zakresie podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia przestępstw wobec dzieci, w szczególności wykorzystywania seksualnego, oraz pomocy psychologicznej dla dzieci doświadczonych przemocą i wykorzystywaniem seksualnym i uczestniczących w charakterze świadków i pokrzywdzonych w procedurach prawnych.

– **Od 2010 r. w Polsce obowiązuje prawny zakaz stosowania wobec dzieci kar cielesnych – w tym także klapsów.**

Przez zakaz stosowania kar cielesnych należy rozumieć nie tylko zakaz „bicia dziecka”, ale także karcenia go przez dawanie tzw. klapsów mających na celu wymuszenie od dziecka posłuszeństwa. Ten cel sprawia, że klaps staje się karą cielesną, a nie właściwą metodą wychowawczą. Każda kara cielesna jest przejawem przemocy w rodzinie, gdyż zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493) przez przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny,

w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą – Piasecki Kazimierz (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, wyd. V. Opublikowano: LexisNexis 2011

– **Badanie ACE (ang. Adverse Child Experiences)**

Negatywne doświadczenia w dzieciństwie to silnie stresujące wydarzenia, które powtarzają się we wczesnym okresie życia. Należą do nich m.in. różne rodzaje krzywdzenia (przemoc fizyczna, przemoc emocjonalna, wykorzystywanie seksualne, zaniedbanie), czy dysfunkcje w rodzinie (rozwód lub separacja rodziców, uzależnienia, choroby psychiczne, bycie świadkiem przemocy domowej, zachowania przestępcze członków rodziny). Te zdarzenia mają długofalowe konsekwencje i wywierają negatywny wpływ na rozwój dziecka i jego funkcjonowanie w późniejszym życiu. Ostatnie badanie ACE wskazało, że 77% badanych doświadczyło co najmniej jednej formy negatywnych doświadczeń w dzieciństwie, 19% doświadczyło co najmniej 4 form negatywnych zdarzeń w dzieciństwie. Osoby, które doświadczyły co najmniej 4 form negatywnych zdarzeń w dzieciństwie, w porównaniu do grupy bez takich doświadczeń: m.in. 17 razy częściej podejmują próby samobójcze, 12 razy częściej samookaleczają się, 5 razy częściej nie mają żadnej bliskiej osoby.